

Fredag 25-09-2009

Jentene til finalen

Tre rene jentekvartetter er i lørdagens finale i Trondheim International Chamber Music Competition.

Side 2 og 3

Vil heller bli

Wow, er i kortversjon den argentinske festivalkomponisten Osvaldo Golijovs opplevelse av Trondheim kammermusikkfestival. Wowfaktoren ble ikke mindre av at han i går ettermiddag fikk to pene sei på fjorden!

Trondheim kammermusikkfestival

– Dette er en bedre følelse enn etter å ha fullført en komposisjon. Nok musikk. Nå vil jeg heller bli fisker. Nå er jeg virkelig på toppen av næringskjeden, jublet komponisten. Golijov var i fyr og flamme da han etter en time om bord i «Bjugnskjær» var den første som fikk fangst da et knippe av festivalens gjester og musikere var på fjordtur. For flere av deltakerne på utflukten er trolig Schuberts ørretkvartett «Die Forelle» det nærmeste de har vært på fisketur. Golijov fikk attpåtil to pene sei på samme kast! Dermed slo han sin gamle læremester, festivalkomponisten George Crumb, som i 2007 fikk en liten makrell som han stolt tok med hjem til sin kone i USA! (Rykter vil ha det til at det var en annen som egentlig fikk makrellen på kroken, men Crumb fikk gleden av å trekke den opp...)

Vakker kulturby

Osvaldo Golijov er overveldet over hva han så langt har opplevd i Trondheim. Alt har overgått hans forventninger, det gjelder festivalen, framføringen av musikken hans og Trondheim som by. Den jødisk-argentinsk-amerikanske komponisten er blitt ihuga Trondheimsfan. Han er grepet av livskvaliteten han mener å registrere.

– Jeg elsker Trondheim, livet

her synes å være slik det burde være. En vakker, liten by med forbløffende høyt kulturelt nivå hvor du kan gå trygt over alt blant sjenerøse mennesker. Og kammermusikkfestivalen holder så høy kvalitet som er mulig i vår sivilisasjon, sier Golijov. Det gjelder både program, gjennomføring og organisering. Innet mindre!

Nå gjenstår bare et av de ni Golijov-verkene som inngår i Trondheim kammermusikkfestival. Det kletzmeraktige «Dreams and Prayers of Isaac the Blind» framføres i Vår Frue kirke sent lørdag kveld med israelske Chen Halevi som klarinett-

solist sammen med Belcea-kvartetten.

En velsignelse

En euforisk festivalkomponist er ekstremt fornøyd med måten musikken hans er presentert på så langt.

– Jeg er regelrett rørt, sterkt beveget og meget lykkelig, sier Golijov til Adresseavisen. Du lurer alltid på hva som vil skje, og så møter jeg utøvere på et utrolig høyt nivå og med en enorm musikkforståelse, sier han. Musikkerne har virkelig skjønt budskapet i musikken min og hvordan den skal formildes. Publikum har også vært fantastiske,

Girlpower: Tolv av tolv mulige finalister er kvinner. På bildet er de oppstilt ensemblevis; de fire jentene til venstre er Enaccord, i midten står kvartetten Finzi, mens Tercea utgjør høyre flanke.

fisker

Fiskelykke Festivalkomponist Osvaldo Golijov jubler over to sei på samme snøre.
Foto: ELLING FINNANGER SNØFUGL

jeg har virkelig følt at de har tatt imot. Å oppleve dette har vært en direkte velsignelse, og en stor lettelse og glede, sier Golijov, som har følt seg særdeles velkommen og godt tatt hånd om. Han vil anbefale festivalen og byen for alle!

Han var spent på forhånd. Tanken på å «overlate» musikken sin til utøvere han ikke kjente i et land han aldri har vært i var en smule skrømmende, innrømmer han. Han ble beroliget fra første stund. Da

Trondheimsolistene på tirsdagens åpningskonsert spilte hans «Last Round», hørte Golijov det han mener er den hittil flotteste framføringen av det verket noensinne! Og det har bare fortsatt, stråler han. Onsdag kveld framførte Trondheim Sinfonietta og sopranen Ann Helen Moen «Ayre» i Dokkhuset på en måte som fikk Golijov i spontan begeistring til å snakke om å sende sinfonietta og Moen på Europaturné. Tidligere har framføring av dette verket vært

forbeholdt et amerikansk samtidsemble og sopranen Dawn Upshaw. Festivalen i Trondheim har virket «frigjørende» på Golijov i den forstand at det heretter blir lettere for ham å overlate musikken sin til flere og andre enn de spesielle utøverne han har knyttet den til fram til nå. Dermed kan musikken hans bli spilt oftere og på flere steder, ikke minst i Europa.

OLE-EINAR ANDERSEN 72 50 16 90
ole-einar.andersen@adresseavisen.no

Ren jentefinale

Tre rene jentekvartetter skal spille lørdagens finale i Trondheim International Chamber Music Competition.

Lettede gledstærer trillet og gruppeklemmene florerte da juryen etter torsdagens semifinale kunngjorde at franske Quator Tercea, belgisk/nederlandske Enaccored String Quartet og britisk/irlandske Finzi Quartet skal utgjøre finaleheatet i TICC 2009. Polske Interface, med fire gutter, måtte innse at finaleplassen røyk for deres del.

Det er første gang i TICCs historie at ikke begge kjønn er representert i finalen. Men «jentefinalen» illustrerer en stadig strekere internasjonal trend. Det er flertall av jenter på mu-

sikkhøgskolene, det er flest jenter/kvinner som prøvespiller til nye jobber i orkestrene – og det er flest jenter som blir ansatt.

– Konkurransen i Trondheim holder meget høyt europeisk nivå; det er ikke fnugg av noe provinsielt over dette, forsikrer journalisten Carlos Solare (bildet) i musikkmagasinet The Strad overfor Adresseavisen. The Strad er uten særlig diskusjon det toneangivende internasjonale fagtidsskriftet for strykemusikk/musikere. Hovedredaksjonen er basert i London,

men Carlos jobber ut fra Berlinkontoret. Han har fulgt hele konkurransen så langt.

– Har du delt juryens beslutninger?

– Jeg har ikke vært på en eneste musikkkonkurranse hvor jeg har vært helt enig med juryen. Denne er intet unntak, smiler Carlos som ser fram til lørdagens finale – og resten av festivalen.

– Magasinet har sendt meg til Trondheim for å finne ut hva slags kammermusikkfestival dette er. Den har markert seg med et veldig originalt og spennende konsept med interessant program og konserter på til dels utradisjonelle arenaer. Trondheim har en av festivalene som er blitt lagt merke til, sier Solare.

Vakrere kan det vel ikke bli!

En helt utrolig konsert, der både repertoaret og musikere nesten overgikk seg selv!

Konsert

Trondheim Symfoniorkester
Ann-Helen Moen
Biella Da Costa
Erik Grønnesby og Mads Frigstad,
Anders Cemens Øien og Thomas Kjekstad,
Trondheim vokalensemble
Trondheim kammerkor
Knut Størdahl og Norunn Illevold Giske,
korinstruksjon
Stefan Asbury, dirigent
Musikk av Haydn og Golijov

Haydn og Golijov er to markante kontraster. Likevel kan de ha svært mye til felles. I begge tilfeller dreier det seg om å la de musikalske innfallene få slippe seg helt løs. Likevel fortonte den musikalske løssluppheten seg ikke bare på to, men på mange forskjellige måter da Trondheim kammermusikkfestival i samarbeid med Trondheim symfoniorkester inviterte til stort gilde i Olavs-hallen i går kveld. For selv med «lav scenekant og uten kjole og hvitt?» ble det faktisk duket til fest. Og festlighetene besto i en energisk Haydn, noen usedvanlig vakre melodier og et hemningsløst rytmisk fyrverkeri. Alt krydret med topp motiverte musikere og den beste vokalkunst.

For de tre sangene for sopran og orkester ble rett og slett en sann nytelse. Ann-Helen Moen er virkelig en av våre aller beste sopraner, og med sin lekende, fløyelsaktige stemmeprakt kom vi på innsiden av disse dypt personlige sangene av Golijov. Den første med en melodisk føring man sjelden kan oppleve, kjent fra Sally Potters film «The man who cried», og med nesten hørbare bildeflater. Den andre med en Mahlersk følsomhet og den tredje en dypt opplevd musikalsk bearbeiding av Emily Dickinson. For golijov er teksten musikk og musikk tekst, og en mer perfekt vokal føring enn det Ann-Helen Moen skapte i disse vakre klangerne kan neppe finnes. Slik sett var Haydns symfoni nr. 92, den såkalte Oxford-symfonien en langt mer livlig aperitif. For i første sats strakk orkesteret seg så langt det overhodet kunne i musikalsk energi. Det datt riktignok litt sammen i adagio-satsen, men bygde seg langsomt opp igjen via menuetten til finalen.

Dermed var energien til stede fra første stund og den ble selvfølgelig avgjørende for å kunne gjennomføre kveldens hovedattraksjon, nemlig kantaten «Oceana» til tekst av Pablo Neruda. Men norske kropper er liksom ikke skapt for denne type rytmiske eksplosjoner. Så sett i det perspektivet ble dette verket en utblåsning som sprengte det som var av norske kor- og orkesterrammer. Koret greide seg stort sett bra i de fleste av dem og i tillegg skapte det en klang i siste del, som var av det mest optimale slaget. Men de som følte seg mest hjemme i dette verket var selvfølgelig den venezuelanske sopranen Biella da Costa. Hennes evne til å nyansere klang, betoning og intoneringer var mesterlig. Men så ble de fulgt opp på en like mesterlig måte av de to gitaristene. Og med de velplasserte guttesopranene viste denne kantaten en bredde og et spenn som både rytmisk, klanglig og innholdsmessig overgikk det meste.

Anmeldt av HROAR KLEMPÉ

Folk på kamfest

Hva synes du om kammermusikkfestivalen og hva har du vært på?

Georg Idar Johansen og Oddbjørg Johansen:

– Denne konserten, «Du store verden» med Trondheim Symfoniorkester, er det første vi er på. Vi gleder oss! Kamfesten er et flott arrangement og Trondheim er så flink når det gjelder musikk og konserter. Flott for oss som er pensjonister og har nok tid.

Hallgerd Suul Brobakke og Unni Brobakke:

– Vi pleier å være på alle torsdagskonsertene med TSO, så denne konserten i regi av festivalen blir en slags bonus for oss. Vi har ikke vært på andre arrangement på festivalen, men vi har litt lyst til å dra på Dokkhuset.

Sunniva Fosse og Heidrun Retter:

– Denne konserten med TSO, «Du store verden», er det eneste vi har vært på. Vi kjenner ei som spiller i orkesteret. Vi er travle kvinner som gjerne skulle vært på flere konserter, men det er alltid vanskelig å få planlagt og gjennomført ting – selv om man har lyst.

Jon Kristian Bye:

– Jeg er med som frivillig på festivalen, og har vært på alt som har foregått. Det er artig å bidra på en viktig festival som har stor sjangerbredde. Ikke minst er det flott å kunne gå på alt gratis og føle ekstra mye på stemningen.

Arne Schjøtt:

– Jeg studerer musikk og har vært på alle konsertene i løpet av festivalen. Det er veldig mye interessant og mye bra. Spesielt likte jeg verket Ayre av festivalkomponist Golijov.

